Երկու դաւռվուշ[20]

(Խոյի բարբառի նմուշ՝ գիտական տառադարձությամբ[21])

Ըսպահան չըհաւրի մէչը չահօղլի չահ աբասի դաւվրին երկու դաւռվուշ էն ըլէլի, տաւհ երկուսն էլ փալանդի փօստէ խօխան թէ-վէրին, մէ ծ^իէռընէրը նաջաղ, մէկը քաշկուլ, չըհաւրը, չառսու-բա-զառ չուռ էն իկալի:

Դը հաւրի տ^իէս, օր տանց էն մէկը կանչէլի.—յա՛ մահմուդ:

ամը էն մէկէլը կանչէլի.—յա մաւհբուբ:

Երկըսօվ էլ հա էտ^իէնց կանչէլօվ չուռ էն իկալի:

մէկ օր չահ աբասը վերցէլի քառսուն խատ օսկի լըցէլի մէ լանգառու մ^իէջ, վըրայէն էլ թաւփասի դաւրա փըլավ ի լըց^իէլ տա-լի, նօքարին ասէլի, օր տանի, տա էն դաւռվուշին, օր ուր անուն ի տալի: նօքարը տանէլի տալի «յա մահմուդ» կանչօղ դաւռվուշին: դաւռվուշն առնէլի լանգառին, փըլավն իրէս^իէն ուտէլի, կըշտանալի, մընացած տակինը տալի մէկէլ դաւռվուշին, օր ուտի...

մընալի մէկէլ օրը չահ աասը տրսնալի, օր էն «յա մահմուդ» կանչօղ դաւռվուշը կօ էլը կանչէլօվ չուռ ի իկալի:

կանչէլի տալի դաւռվուշին, խառցուցէլի.—դաւռվու՛շ, երէկ փըլավն ստացա՞ր...

—ստացամ, թաքավ^ոօրն ապրաց կէնա:

—ի՞նչ աւրիր:

—վըրայէն յ^իէս կէրամ, կըշտացամ, մընացածը տրվիմ ինգէ-րիս...

—բալի,—ասէլի չահ աբասը,—վէրմասըն մաւհբուբ, նէյնասըն մահմուդ[22]...

---

20 Գիտական տառադարձման մեջ մեծատառեր կիրառելի չեն:

21 Հեքիաթի գիտական տառադարձումը կատարել է ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող, բ.գ.թ. Ժաննա Միքայելյանը, որի համար հայտնում ենք մեր երախտագիտությունը:

22 Թե չտա Աստված, ի՞նչ անի արքան (Ծ.Բ.):